
**MEMBERI KETERANGAN KEPADA
JAWATANKUASA PILIHAN
DEWAN RAKYAT:
GARIS PANDUAN UNTUK PEGAWAI AWAM**

Garis panduan ini dihasilkan oleh Institut Demokrasi Negara (*National Democratic Institute*) dan Parlimen Malaysia dengan kerjasama oleh Jabatan Peguam Negara, Jabatan Perkhidmatan Awam, Pejabat Ketua Pegawai Keselamatan Kerajaan Malaysia, dan Bahagian Hal Ehwal Undang-undang, Jabatan Perdana Menteri Malaysia.

JADUAL KANDUNGAN

1	PENGENALAN	1
1.1	Penggunaan dan skop Garis Panduan	1
1.2	Parlimen dan kebertanggungjawaban kerajaan	1
1.3	Kuasa dan fungsi jawatankuasa pilihan Jawatankuasa Pilihan Dewan Rakyat	3
2	SKOP DAN SIFAT KETERANGAN	7
2.1	Prinsip am	7
2.2	Keterangan terlindung dan maklumat terhad lain	8
2.3	Hal ehwal negara, kepentingan awam dan rahsia rasmi	9
2.4	Dalam timbangan mahkamah (<i>Sub judice</i>)	10
2.5	Data Peribadi dan Privasi	11
2.6	Prosedur mengendali maklumat sulit di hadapan sesebuah jawatankuasa	11
2.7	Melibatkan diri sendiri dalam jenayah (<i>Self-incrimination</i>)	12
3	PERMULAAN KEPADA SIASATAN JAWATANKUASA	14
3.1	Peraturan am	14
3.2	Permintaan daripada jawatankuasa bagi keterangan dan representasi	14
3.3	Maklum balas kepada permintaan sesebuah jawatankuasa untuk keterangan dan representasi	16
4	PENJALANAN PENDENGARAN JAWATANKUASA	19
4.1	Peraturan am	19
4.2	Pembentangan keterangan dan proses menyoal saksi	19
4.3	Akses kepada prosiding	20
4.4	Penyiaran keterangan	20
4.5	Penyata Jawatankuasa	21
5	KERAHSIAAN DAN PENGHINAAN	22
5.1	Kerahsiaan prosiding jawatankuasa	22
5.2	Kesalahan menghina Dewan Rakyat	22

1 PENGENALAN

1.1 Penggunaan dan skop Garis Panduan

1.1.1 Garis Panduan ini telah dihasilkan untuk memberi penjelasan dan panduan kepada pegawai awam dalam penyediaan dan peruntukan maklumat dan keterangan untuk jawatankuasa pilihan dalam Dewan Rakyat. "Pegawai awam" dalam konteks ini termasuk orang yang diambil bekerja atau dilantik oleh Kerajaan Malaysia yang mengambil atau melaksanakan tugas dalam sebuah kementerian, jabatan atau agensi kerajaan yang termasuk dalam domain perkhidmatan awam seperti yang dinyatakan dalam Perkara 132(1) Perlembagaan Persekutuan.

1.1.2 Perlembagaan Persekutuan dan pelbagai undang-undang dan peraturan bertulis mengenakan kewajipan serta membolehkan perlindungan diberikan kepada mana-mana orang yang menyediakan maklumat kepada Dewan Rakyat. Garis Panduan ini menerangkan kewajipan dan perlindungan tersebut. Garis Panduan ini juga menerangkan secara amnya proses-proses penting berkaitan dengan prosiding jawatankuasa, menjawab permintaan jawatankuasa dan menyediakan representasi dan keterangan di hadapan sesebuah jawatankuasa.

1.1.3 Walaupun Garis Panduan ini diterbitkan khususnya untuk pegawai awam, tetapi penting juga untuk diberi pertimbangan bahawa kuasa dan keistimewaan Dewan Rakyat terpakai secara saksama kepada semua orang. Tujuan Garis Panduan ini adalah sekadar memberi penjelasan dan panduan kepada sekumpulan individu yang terpilih di mana disebabkan sifat tugas dan tanggungjawab dan/atau kuasa dan budi bicara statutori yang terletak atas mereka, yang berkemungkinan diperlukan untuk hadir di hadapan jawatankuasa Dewan Rakyat untuk mewakili atau bercakap bagi pihak mana-mana kementerian, jabatan atau agensi kerajaan berhubung dasar atau program kerajaan, atau berhubung pentadbiran aset awam atau sumber persekutuan.

1.2 Parlimen dan kebertanggungjawaban kerajaan

1.2.1 Di bawah Perlembagaan Persekutuan, Malaysia adalah sebuah negara demokrasi berperlembagaan dengan kuasa dibahagikan antara institusi pentadbiran yang berbeza. Tiga cabang kerajaan ialah Eksekutif,¹ Legislatif (atau Parlimen),² dan Kehakiman.³ Sebagai sebuah Persekutuan Negeri-negeri, kuasa eksekutif dan legislatif di Malaysia diagihkan di antara Persekutuan, Negeri-negeri Semenanjung Malaysia, Sabah dan Sarawak. Pembahagian kuasa ini bertujuan memelihara doktrin demokrasi penting, iaitu:

¹ Perlembagaan Persekutuan, Perkara. 39.

² Perlembagaan Persekutuan, Perkara. 44.

³ Perlembagaan Persekutuan, Perkara. 121(1).

- **pemisahan kuasa dan semak dan imbang**, yang memastikan kuasa tidak tertumpu kepada seseorang individu atau cabang kerajaan, dan kuasa berlebihan sebuah institusi boleh dihalang oleh pihak lain; dan
- **kedaulatan undang-undang**, yang memastikan sistem undang-undang mestilah adil dan semua individu dan institusi hendaklah mematuhi dan mempunyai akses yang sama kepada undang-undang.

1.2.2 Bersama-sama Dewan Negara, fungsi utama Dewan Rakyat adalah untuk menggubal undang-undang, memantau pentadbiran kerajaan dan meluluskan serta memantau peruntukan belanjawan dan dana awam kepada kerajaan. Dewan Rakyat adalah satu-satunya badan dalam tiga cabang utama kerajaan di mana ahlinya dipilih melalui pilihan raya Malaysia. Maka, Ahli Dewan Rakyat bertugas sebagai wakil rakyat Malaysia secara langsung dalam kerajaan.

1.2.3 Prinsip asas kerajaan yang bertanggungjawab termaktub dalam hubungan perlembagaan antara Eksekutif dan Parlimen, iaitu bagi mereka yang menjalankan kuasa berperlembagaan hendaklah menjadi sebahagian daripada Parlimen dan bertanggungjawab kepada Parlimen. Di bawah Perkara 43 Perlembagaan Persekutuan, Perdana Menteri yang dilantik oleh Yang di-Pertuan Agong mestilah seorang Ahli Dewan Rakyat dan hendaklah mengekalkan keyakinan majoriti Ahli Dewan Rakyat, manakala Jemaah Menteri yang dilantik oleh Yang di-Pertuan Agong atas nasihat Perdana Menteri hendaklah sama ada seorang Ahli Dewan Rakyat atau Ahli Dewan Negara.⁴ Menurut Perlembagaan, ahli Jemaah Menteri secara keseluruhan bertanggungjawab kepada Parlimen.⁵ Oleh itu, kuasa Eksekutif yang dijalankan oleh Menteri yang seterusnya bertanggungjawab kepada Parlimen, dan sebagai kerajaan semasa, mereka hendaklah mengekalkan keyakinan dan sokongan Dewan Rakyat. Menteri perlu menjawab kepada Dewan Rakyat berkenaan dasar, program dan aktiviti kerajaan.⁶

1.2.4 Fungsi dan tanggungjawab sebagai Menteri diberikan kepada Menteri melalui perintah yang dikeluarkan oleh Yang di-Pertuan Agong dan diwartakan dari semasa ke semasa di bawah Akta Fungsi-Fungsi Menteri 1969.⁷ Menteri memikul tanggungjawab keseluruhan bagi pelaksanaan dan keberkesanan dasar dalam kementerian masing-masing.⁸ Dalam pelaksanaan fungsi mereka, Menteri dibantu oleh pegawai awam, dan pegawai lain yang termasuk dalam butiran perenggan 1.1.1 di atas. Secara khususnya, seorang Ketua Setiausaha sesuatu kementerian diberi tugas untuk memikul tanggungjawab keseluruhan dalam mencapai matlamat dan objektif kementerian berkenaan. Ketua Setiausaha adalah penasihat utama kepada Menteri mereka.⁹ Ketua Setiausaha adalah ketua eksekutif dengan kuasa kawal selia dan perakaunan ke atas kementerian dan agensi masing-masing,¹⁰ dan memberi bimbingan dan kepimpinan dalam pembangunan dan pelaksanaan dasar dan

⁴ Perlembagaan Persekutuan, Perkara. 43(2)&(4).

⁵ Perlembagaan Persekutuan, Perkara. 43(3).

⁶ Lihat juga Pekeliling Am No. 2 Tahun 1982, r. 6(a).

⁷ Akta Fungsi-Fungsi Menteri 1969, ss. 2-4, dibaca bersama-sama Perlembagaan Persekutuan, Perkara. 43(1).

⁸ Lihat: Pekeliling Am No. 2 Tahun 1982, r. 7 dibaca bersama-sama rr. 4(a) & 6.

⁹ Lihat: Pekeliling Am No. 2 Tahun 1982, rr. 6(d), 7, 9, 10 & 11.

¹⁰ Lihat: Pekeliling Am No. 2 Tahun 1982, rr. 2, 4(d), 8, 10 & 11.

program kementerian mereka.¹¹ Pegawai awam dan pegawai berkaitan yang lain bertanggungjawab kepada pegawai atasan mereka, terutama sekali kepada Menteri yang berkenaan bagi pelaksanaan tugas mereka supaya teratur dan cekap dalam pentadbiran dasar, program kerajaan, aset awam dan sumber persekutuan. Kebertanggungjawaban mereka termasuk kewajipan untuk menyediakan maklumat penuh dan tepat kepada Parlimen dan jawatankuasanya tentang fakta dan latar belakang teknikal sesuatu dasar, program dan tindakan pentadbiran.

1.2.5 Dalam melaksanakan kuasa dan fungsi berperlembagaan mereka, Ahli Dewan Rakyat telah diberikan beberapa perlindungan dan keistimewaan. Di bawah Perkara 63(1) Perlembagaan Persekutuan, kesahihan apa-apa mesyuarat dalam Dewan atau mana-mana jawatankuasa tidak boleh dipertikaikan dalam mahkamah. Perkara 63(2) memberikan kekebalan daripada tindakan undang-undang ke atas mana-mana orang bagi apa-apa yang disebut oleh mereka apabila mengambil bahagian dalam mana-mana mesyuarat Dewan Rakyat atau jawatankuasanya. Bagaimanapun, kekebalan ini tidak merangkumi pelanggaran undang-undang yang digubal oleh Parlimen di bawah Perkara 10(4) dalam Perlembagaan, atau mana-mana peruntukan dalam Akta Hasutan 1948¹² atau Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952 [Akta 347] atau Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat (**Peraturan-peraturan Mesyuarat**).

1.2.6 Menurut Perlembagaan, Parlimen diberi kuasa untuk mengawal selia prosedurnya sendiri.¹³ Oleh itu, kuasa dan keistimewaan Dewan Rakyat, jawatankuasanya dan ahli-ahlinya termaktub khususnya dalam Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952 dan dalam Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat.

1.3 Kuasa dan fungsi Jawatankuasa Pilihan Dewan Rakyat

1.3.1 Terdapat jenis-jenis jawatankuasa yang berbeza yang telah atau boleh diwujudkan oleh Dewan Rakyat, dan jawatankuasa ini melaksanakan fungsi yang berbeza.¹⁴ Peraturan-peraturan Mesyuarat menetapkan lima **jawatankuasa pilihan tetap (atau jawatankuasa tetap)**:

- a. **Jawatankuasa Pemilih** terdiri daripada Yang di-Pertua Dewan Rakyat (**Yang di-Pertua**) sebagai Pengerusi, dan enam Ahli Dewan Rakyat lain yang dipilih oleh Dewan Rakyat. Fungsi utamanya adalah untuk mencalonkan ahli-ahli jawatankuasa lain dan untuk melaporkan pencalonan ini kepada Dewan Rakyat. Jawatankuasa ini juga menguruskan perkara lain yang dirujuk kepadanya dari semasa ke semasa oleh Dewan Rakyat.¹⁵

¹¹ Lihat: Pekeliling Am No. 2 Tahun 1982, rr. 7, 8, 9, 10 & 11.

¹² Perlembagaan Persekutuan, Perkara. 63(4)&(5).

¹³ Perlembagaan Persekutuan, Perkara. 62(1).

¹⁴ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SOs 76-82.

¹⁵ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 76.

- b. **Jawatankuasa Peraturan-peraturan Mesyuarat** terdiri daripada Yang di-Pertua sebagai Pengerusi, dan enam Ahli Dewan Rakyat lain yang dicalonkan oleh Jawatankuasa Pilih. Apa-apa cadangan untuk meminda Peraturan-peraturan Mesyuarat mestilah datang daripada, atau dirujuk kepada, jawatankuasa ini, dan Dewan Rakyat hanya akan membincangkan suatu cadangan untuk meminda Peraturan-peraturan Mesyuarat sebaik sahaja menerima laporan daripada jawatankuasa;¹⁶
- c. **Jawatankuasa Dewan** terdiri daripada Yang di-Pertua sebagai Pengerusi, dan enam Ahli Dewan Rakyat lain yang dicalonkan oleh Jawatankuasa Pilih. Jawatankuasa ini menasihatkan Tuan Yang di-Pertua atas segala perkara berkaitan dengan keselesaan dan kemudahan serta khidmat dan manfaat yang tersedia untuk Ahli Dewan Rakyat;¹⁷
- d. **Jawatankuasa Hak dan Kebebasan** terdiri daripada Yang di-Pertua sebagai Pengerusi, dan enam Ahli Dewan Rakyat lain yang dicalonkan oleh Jawatankuasa Pilih. Apa-apa perkara yang kelihatan memberi kesan kepada kuasa dan keistimewaan Dewan Rakyat akan dirujuk kepada jawatankuasa ini di mana jawatankuasa ini akan mempertimbangkan dan melaporkan semula kepada Dewan Rakyat; dan¹⁸
- e. **Jawatankuasa Kira-Kira Wang Negara (PAC)** terdiri daripada seorang Pengerusi, seorang Naib Pengerusi dan antara enam hingga dua belas Ahli Dewan Rakyat lain yang dicalonkan oleh Jawatankuasa Pilih. Mana-mana Menteri tidak boleh menjadi ahli jawatankuasa ini. Secara umumnya, PAC ditugaskan untuk memeriksa kira-kira dan peruntukan Kerajaan Persekutuan dan pihak berkuasa awam lain.¹⁹

1.3.2 Selain jawatankuasa pilihan tetap, Dewan Rakyat turut mempunyai kuasa untuk menubuhkan **jawatankuasa pilihan khas** dalam tempoh setiap Majlis Parlimen. Dewan Rakyat menentukan tempoh khidmat jawatankuasa pilihan khas dan ruang lingkup perkara yang akan dipertimbangkan oleh jawatankuasa itu.²⁰ Ahli kepada jawatankuasa pilihan khas dicalonkan oleh Jawatankuasa Pilih.²¹ Secara amnya, jawatankuasa pilihan khas ditubuhkan untuk meneliti perkara berhubung dasar dan/atau pentadbiran kerajaan, pihak berkuasa berkanun yang berkaitan dan badan awam lain. Jawatankuasa pilihan khas juga boleh menyemak rang undang-undang, laporan dan perkara yang dirujuk kepadanya oleh Dewan Rakyat atau seorang Menteri. Pembentukan jawatankuasa pilihan khas untuk menyemak satu Rang Undang-undang yang diperuntukkan kepadanya dan pindaan yang

¹⁶ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 78.

¹⁷ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 79.

¹⁸ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 80.

¹⁹ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 77.

²⁰ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SOs 81(1)& 83(4).

²¹ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 81(1).

berkenaan dengan Rang Undang-undang itu.²² Setiap jawatankuasa pilihan khas Dewan Rakyat semasa mempunyai skop ke atas kluster kementerian atau bertema.

1.3.3 Keahlian setiap jawatankuasa pilihan hendaklah, seberapa yang boleh dilaksanakan, mencerminkan kadar parti masing-masing dalam Dewan Rakyat²³ Setiap jawatankuasa mempunyai seorang Pengerusi. Yang di-Pertua ialah Pengerusi bagi semua jawatankuasa pilihan tetap kecuali PAC. Pengerusi dan Naib Pengerusi PAC dilantik oleh Dewan Rakyat.²⁴ Jawatankuasa pilihan khas mempunyai kuasa untuk memilih Pengerusi mereka sendiri kecuali diarahkan selainnya oleh Dewan Rakyat.²⁵

1.3.4 Setiausaha Dewan Rakyat (**Setiausaha**) bertugas juga sebagai setiausaha jawatankuasa pilihan Dewan Rakyat kecuali orang lain yang dilantik oleh Setiausaha untuk melaksanakannya.²⁶

1.3.5 Jawatankuasa-jawatankuasa di bawah Dewan Rakyat berhak untuk menjalankan semua atau apa-apa kuasa yang diberikan kepadanya di bawah undang-undang. Jawatankuasa pilihan khas, PAC dan Jawatankuasa Hak dan Kebebasan mempunyai kuasa untuk memanggil orang hadir di hadapannya atau meminta dikeluarkan surat-surat²⁷ bagi mengesahkan atau menetapkan apa-apa fakta dan hal kepada perkara dalam mana-mana siasatan di hadapan jawatankuasa.²⁸ Jawatankuasa Pemilih, Jawatankuasa Peraturan-peraturan Mesyuarat dan Jawatankuasa Dewan tidak mempunyai kuasa untuk memanggil orang hadir di hadapannya atau meminta dikeluarkan surat-surat melainkan Dewan Rakyat mengarahkan sebaliknya.²⁹ Sesebuah jawatankuasa yang mempunyai kuasa untuk meminta saksi dan dokumen boleh memanggil saksi untuk hadir di hadapannya.³⁰ Jika diperlukan, saksi juga boleh diwajibkan untuk hadir di hadapan sesebuah jawatankuasa melalui pengeluaran satu saman³¹ Jawatankuasa juga mempunyai kuasa untuk menyoal siasat saksi-saksi di bawah sumpah.³²

1.3.6 Sebagai tambahan berhubungan dengan PAC, undang-undang dan peraturan kerajaan mengenakan secara langsung kewajipan ke atas pegawai awam yang berkenaan untuk menyediakan maklumat kepada PAC dan menjawab pertanyaan PAC. Berhubungan dengan ini, Ketua Setiausaha sesebuah kementerian adalah Pegawai Pengawal dan Ketua Pegawai Perakaunan dan bertanggungjawab kepada PAC ke atas perkara berkaitan dengan perbelanjaan dan kira-kira kementerian.³³

²² Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 83(4).

²³ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 82(1).

²⁴ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 77(2).

²⁵ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 81(2).

²⁶ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 83(8).

²⁷ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SOs 83(2), 77(5) & 80(3).

²⁸ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 18.

²⁹ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SOs 76(2), 78(1) & 79(1).

³⁰ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 83(2).

³¹ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, ss. 16 & 17.

³² Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 18.

³³ Pekeliling Am No. 2 Tahun 1982, rr. 8 & 11(b); Arahan Perbendaharaan, 304(b).

1.3.7 Dewan Rakyat dan jawatankuasanya mempunyai keistimewaan dan kuasa untuk mewajibkan kehadiran saksi, menjawab soalan dan menyerahkan bukti yang boleh dikuatkuasakan (antara lain) oleh Dewan Rakyat melalui prosiding penghinaan.³⁴

³⁴ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9.

2 SKOP DAN SIFAT KETERANGAN

2.1 Prinsip am

Kewajipan untuk menyediakan penzahiran penuh dan tepat

2.1.1 Sebagaimana pegawai awam yang berkewajipan untuk menyampaikan maklumat secara jujur kepada Menteri mereka, maka mereka turut berkewajipan bagi pihak Menteri untuk menyampaikan maklumat yang sebenarnya kepada Parlimen, di mana maklumat boleh disampaikan sewajarnya dalam batasan yang dikenakan oleh undang-undang. Kewajipan ini termasuk untuk mereka yang bekerja atau dilantik secara langsung atau tidak langsung oleh kerajaan untuk berkhidmat dengan pihak berkuasa berkanun, atau perusahaan pelaburan atau komersial yang berkaitan dengan kerajaan, di mana Parlimen diberi kuasa untuk meminta entiti ini melaporkan kepada Parlimen melalui Menteri yang berkenaan, khususnya di mana entiti ini menggunakan hasil persekutuan atau mempunyai kawalan ke atas aset atau utiliti awam.

2.1.2 Kewajipan ini yang memerlukan penyediaan penzahiran penuh di hadapan sesebuah jawatankuasa boleh dikuatkuasakan oleh undang-undang, sebagai contoh, melalui keupayaan sesuatu jawatankuasa untuk meminta pegawai awam di bawah sumpah dalam menyediakan maklumat dan bukti.³⁵ Undang-undang juga menjadikan satu kesalahan yang boleh dihukum sebagai menghina Dewan Rakyat bagi mana-mana orang yang mengingkari satu perintah untuk hadir atau menghasilkan kertas, buku, rekod atau dokumen lain di hadapan sesebuah jawatankuasa,³⁶ atau enggan menjawab soalan-soalan yang sah dan relevan yang dikemukakan oleh sesebuah jawatankuasa,³⁷ kecuali jika pengemukaan maklumat atau bukti itu dikecualikan secara jelas di bawah undang-undang [lihat Bahagian 2.3 dan Bahagian 2.4].

2.1.3 Menjadi kewajipan mana-mana orang yang hadir di hadapan sesebuah jawatankuasa untuk bukan sekadar membuat penzahiran penuh tetapi perlu juga memberi maklumat yang jujur dan tepat sebaik yang boleh mengikut kebolehan masing-masing. Kewajipan ini diperkukuhkan dengan peruntukan apa-apa dokumen palsu, tidak benar, direka atau dipalsukan yang dikemukakan kepada sesebuah jawatankuasa dengan niat untuk memperdayakan sesebuah jawatankuasa adalah satu kesalahan yang boleh dihukum sebagai penghinaan terhadap Dewan Rakyat.³⁸ Tambahan lagi, mana-mana saksi yang memutar belit atau membuat salah laku di hadapan sesebuah jawatankuasa turut boleh dikenakan tindakan kerana menghina.³⁹

2.1.4 Sebagai tambahan, mana-mana orang yang dengan sengaja dan secara menyeleweng memberikan jawapan palsu kepada apa-apa soalan material yang

³⁵ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, ss. 16 & 18.

³⁶ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9(a).

³⁷ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9(b).

³⁸ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9(j).

³⁹ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9(k).

dikemukakan oleh jawatankuasa berkaitan dengan subjek siasatannya (sama ada siasatan dibuat secara di bawah sumpah atau telah membuat ikrar) adalah melakukan kesalahan memberi keterangan palsu dan apabila disabitkan kesalahan boleh dikenakan penalti yang ditetapkan baginya di bawah seksyen 193 Kanun Keseksaan.⁴⁰

Keistimewaan dan perlindungan kebebasan bersuara dalam Parlimen

2.1.5 Undang-undang tidak hanya mengenakan kewajiban tetapi juga melindungi kebolehan seseorang untuk menyediakan maklumat penuh dan tepat di hadapan sesebuah jawatankuasa. Mana-mana orang yang terlibat dalam mesyuarat di hadapan sesebuah jawatankuasa tidak boleh disoal di mana-mana mahkamah atas keterangan yang diberi oleh mereka kepada sebuah jawatankuasa seperti itu. Pelepasan ini adalah disebabkan oleh kebebasan bersuara dan perbahasan dalam Parlimen yang termasuk dalam jawatankuasanya adalah dilindungi oleh keistimewaan Parlimen.⁴¹ Kekebalan ini meliputi kenyataan dan keterangan yang diberikan secara langsung kepada sesebuah jawatankuasa. Kekebalan ini dilanjutkan juga kepada representasi yang dikemukakan kepada Setiausaha untuk pertimbangan jawatankuasa dan sebagai maklum balas kepada permintaan jawatankuasa untuk menyediakan representasi tersebut, sama ada orang yang membuat dan mengemukakan representasi itu seterusnya hadir memberi keterangan di hadapan jawatankuasa itu.

2.1.6 Oleh itu, saksi di hadapan jawatankuasa pilihan, termasuk pegawai awam, boleh menyediakan maklumat dan keterangan tanpa rasa takut kepada kesan-kesan luaran. Pegawai awam yang menyediakan keterangan di hadapan jawatankuasa pilihan dilindungi oleh keistimewaan Parlimen dan tidak boleh dihukum kerana memberi keterangan. Apa-apa tindakan atau usaha untuk menyogok, mencegah, mengugut, mengabui, atau dengan apa-apa jua cara mempengaruhi dengan tidak sewajarnya mana-mana saksi tentang keterangan yang akan diberikan olehnya di hadapan sesebuah jawatankuasa boleh menjadi satu kesalahan menghina⁴² [lihat Bahagian 5.2].

2.2 Keterangan terlindung dan maklumat terhad lain

2.2.1 Walau apa pun kewajiban am untuk menyediakan penzahiran penuh dan tepat di hadapan sesebuah jawatankuasa, pegawai awam perlu menyedari tentang kewajiban mereka sebagai pegawai awam supaya tidak mengemukakan maklumat dan dokumen di mana penzahirannya dilarang di bawah undang-undang kerahsiaan dan keselamatan negara tanpa mendapat kelulusan dan keizinan terlebih dahulu daripada pihak berkuasa yang kompeten. Berhubung hal ini, undang-undang berkaitan keterangan terlindung dalam Akta Keterangan

⁴⁰ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 20.

⁴¹ Perlembagaan Persekutuan, Perkara. 63(1) & (2); Lihat juga Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 3.

⁴² Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9 (i).

1956 [Akta 56] terpakai dalam hal berkenaan keterangan yang diberi di hadapan sesebuah jawatankuasa⁴³ [lihat Bahagian 2.3 dan Bahagian 2.7 di bawah].

2.2.2 Adalah menjadi manfaat kepada jawatankuasa dalam menjalankan peranan mereka meneliti dasar dan program kerajaan, dan manfaat kepada kerajaan dalam mempamerkan ketelusan dan kebertanggungjawaban ke atas tindakan dan keputusannya, untuk pegawai awam menyediakan semua maklumat kepada jawatankuasa seberapa banyak yang boleh.

2.2.3 Bergantung pada keadaan setiap kes, penzahiran maklumat sulit atau terhad boleh dibuat dalam keadaan tertentu. Adalah penting bagi apa-apa syarat yang mengehadkan penzahiran dan akses kepada maklumat perlulah munasabah dan dipersetujui oleh jawatankuasa dengan mengambil kira bahawa Dewan Rakyat dan jawatankuasanya (yang dengan itu diberi kuasa) mempunyai kuasa luas untuk mewajibkan pematuhan saksi dan pengeluaran dokumen, dan untuk mengehadkan atau membenarkan penyiaran keterangan yang diterima dalam penjalanan prosidingnya.

2.3 Hal ehwal negara, kepentingan awam dan rahsia rasmi

Hal ehwal negara [seksyen 123, Akta Keterangan 1950]

2.3.1 Di bawah seksyen 123 Akta Keterangan 1950, rekod rasmi yang tidak disiarkan yang berhubungan dengan hal ehwal negara adalah maklumat yang dilindungi, walau bagaimanapun, maklumat ini boleh dizahirkan dengan kebenaran ketua jabatan yang berkenaan, tertakluk kepada kawalan keseluruhan Menteri atau Menteri Besar yang berkenaan sepanjang masa.⁴⁴

2.3.2 Oleh itu, di mana maklumat yang telah diminta oleh sesebuah jawatankuasa atau yang relevan kepada perkara dalam siasatan jawatankuasa adalah terkandung dalam satu rekod rasmi yang tidak disiarkan berhubungan dengan hal ehwal negara, maka pegawai awam yang diminta untuk memberi maklumat itu hendaklah dengan serta-merta memaklumkan kepada jawatankuasa, dan mendapatkan keizinan daripada ketua jabatan berkenaan, untuk menzahirkan dokumen atau maklumat kepada jawatankuasa itu. Butiran lanjut prosedur yang hendak diguna pakai untuk pengendalian keterangan seperti ini telah dinyatakan dalam Bahagian 2.6 di bawah.

Kepentingan awam [seksyen 124, Akta Keterangan 1950]

2.3.3 Undang-undang juga melindungi seseorang pegawai awam daripada diwajibkan untuk menzahirkan komunikasi yang dibuat kepadanya secara rahsia dan rasmi jika pegawai awam itu menganggap bahawa kepentingan awam akan terjejas disebabkan penzahiran itu.

⁴³ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 21.

⁴⁴ Akta Keterangan 1950, s. 123 yang dibaca bersama-sama Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 21.

Walau bagaimanapun, ketua jabatan pegawai berkenaan mempunyai kuasa untuk mengesahkan secara bertulis sama ada penzahiran komunikasi itu akan memudaratkan kepentingan awam. Jika penzahiran itu disahkan sebagai tidak menjejaskan kepentingan awam, maka pegawai itu hendaklah menzahirkan perhubungan itu.⁴⁵

2.3.4 Oleh itu, di mana maklumat yang telah diminta oleh sesebuah jawatankuasa atau yang relevan kepada perkara dalam siasatan jawatankuasa termasuk komunikasi kepada pegawai awam secara rahsia dan rasmi, dan jika pegawai itu menganggap bahawa penzahiran itu akan memudaratkan kepentingan awam, maka saksi itu hendaklah dengan serta-merta memaklumkan kepada jawatankuasa, dan mendapatkan pengesahan daripada ketua jabatan berkenaan sama ada penzahiran komunikasi itu akan menjejaskan kepentingan awam. Butiran lanjut prosedur yang hendak diguna pakai untuk pengendalian keterangan seperti ini telah dinyatakan dalam Bahagian 2.6 di bawah.

Rahsia rasmi

2.3.5 Di bawah Akta Rahsia Rasmi 1972 [Akta 88], sekatan dikenakan ke atas sesiapa yang mempunyai akses kepada dokumen, maklumat dan bahan yang dikelaskan sebagai suatu "rahsia rasmi" di bawah Akta ini.⁴⁶ Kelulusan atau nyahklasifikasi dokumen oleh Menteri yang berkenaan, atau oleh pegawai yang diberi kuasa di bawah Akta ini, hendaklah diperoleh sebelum akses kepada dokumen itu (atau kepada maklumat yang diambil daripada dokumen tersebut) boleh diberi kepada seseorang tanpa kelulusan atau kuasa keselamatan yang bersesuaian.⁴⁷

2.3.6 Oleh itu, di mana sesuatu dokumen, maklumat atau bahan yang telah diminta oleh sesebuah jawatankuasa atau yang relevan kepada perkara dalam siasatan jawatankuasa dikelaskan sebagai satu "rahsia rasmi" di bawah Akta ini, jawatankuasa hendaklah dengan serta-merta dimaklumkan, dan nyahklasifikasi, atau kelulusan untuk menzahirkan dokumen itu hendaklah diperoleh daripada Menteri yang berkenaan atau daripada pegawai yang diberi kuasa di bawah Akta ini. Butiran lanjut prosedur yang hendak diguna pakai untuk pengendalian keterangan seperti ini telah dinyatakan dalam Bahagian 2.6 di bawah.

2.4 Dalam timbangan mahkamah (*Sub judice*)

2.4.1 Prinsip dalam timbangan mahkamah (*sub judice*) boleh diguna pakai kepada prosiding sesebuah jawatankuasa. Di mana perkara sesuatu siasatan di hadapan sesebuah jawatankuasa yang merujuk atau melibatkan kes-kes perundangan yang sedang dalam

⁴⁵ Akta Keterangan 1950, s. 124 yang dibaca bersama-sama Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 21.

⁴⁶ Akta Rahsia Rasmi 1972, s. 2 (takrifan "rahsia rasmi" dan istilah yang berkaitan).

⁴⁷ Akta Rahsia Rasmi 1972, ss. 2B & 2C.

timbangan mahkamah, maka pegawai awam yang berkenaan hendaklah memaklumkan kepada jawatankuasa itu (melalui Setiausaha jawatankuasa itu).

2.5 Data Peribadi dan Privasi

2.5.1 Di mana maklumat yang diberikan kepada sesebuah jawatankuasa mengandungi atau boleh mengandungi data peribadi atau sulit seperti yang ditakrifkan di bawah Akta Perlindungan Data Peribadi 2010 (APDP) [Akta 709] atau di bawah undang-undang lain yang berkaitan dengan privasi dan maklumat sulit, maka pegawai awam yang mengemukakan maklumat itu hendaklah memaklumkan kepada jawatankuasa sebelum menzahirkan maklumat itu.

2.5.2 Walau apa pun, Dewan Rakyat dan jawatankuasanya diberi kuasa untuk menyekat atau membenarkan penyiaran atau penzahiran maklumat dan keterangan yang diterima semasa prosidingnya. Sebagai tambahan, di mana seseorang diperintahkan untuk menghadiri atau mengemukakan dokumen di hadapan sesebuah jawatankuasa enggan menjawab apa-apa soalan atau mengemukakan mana-mana dokumen atas sebab jawapan atau dokumen itu bersifat peribadi dan tidak memberi kesan kepada perihal siasatan itu, Pengerusi jawatankuasa boleh melaporkan perkara ini kepada Dewan Rakyat, dan Dewan Rakyat boleh sama ada mengecualikan seseorang itu daripada menjawab soalan atau mengemukakan dokumen itu, atau mengeluarkan satu perintah meminta orang itu menjawab atau mengemukakan dokumen itu.⁴⁸

2.6 Prosedur mengendali maklumat sulit di hadapan sesebuah jawatankuasa

2.6.1 Di mana maklumat atau keterangan yang diminta oleh jawatankuasa atau yang berkenaan dengan perkara siasatan di hadapan jawatankuasa, mengandungi maklumat sulit yang mana penzahirannya disekat di bawah hak keistimewaan keterangan atau undang-undang keselamatan negara, termasuk tetapi tidak terhad kepada yang berikut:

- a. seksyen 123 dalam Akta Keterangan 1950;
- b. seksyen 124 dalam Akta Keterangan 1950; dan
- c. Akta Rahsia Rasmi 1972,

pegawai awam yang berkenaan hendaklah dengan serta-merta mengambil semua langkah yang diperlukan menurut undang-undang dan peraturan sedia ada untuk mendapatkan kelulusan, kebenaran, pengesahan atau nyahklasifikasi (jika keadaan memerlukannya)

⁴⁸ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 19.

daripada pihak berkuasa berkenaan yang ditetapkan bagi membolehkan penzahiran maklumat atau keterangan kepada jawatankuasa.

2.6.2 Dalam melakukannya, pegawai awam itu hendaklah memaklumkan kepada jawatankuasa dalam tempoh yang munasabah tentang:

- a. sifat sekatan undang-undang yang dikenakan ke atas penzahiran maklumat atau keterangan tersebut;
- b. sama ada, dan jika ada, apakah langkah-langkah yang telah diambil untuk mendapatkan kelulusan, kebenaran, pengesahan atau nyahklasifikasi (jika keadaan memerlukannya) daripada pihak berkuasa berkenaan yang ditetapkan bagi membolehkan penzahiran maklumat atau keterangan kepada jawatankuasa;
- c. sama ada kelulusan, kebenaran, pengesahan atau nyahklasifikasi itu telah dibenarkan, dan jika tidak dibenarkan, sebab-sebab untuk penolakan itu; dan
- d. sama ada apa-apa syarat telah diminta untuk dikenakan berhubungan dengan penzahiran maklumat atau keterangan itu.

2.6.3 Walau apa pun tindakan yang dinyatakan dalam perenggan 2.6.1 dan 2.6.2 di atas dan keputusannya, Dewan Rakyat dan jawatankuasanya mempunyai kuasa untuk memanggil pihak yang berkenaan, atau mengambil tindakan bagi menentukan fakta dan keadaan yang berkenaan, dan mendapatkan akses kepada maklumat atau keterangan berkenaan. Walau bagaimanapun, keutamaan adalah untuk mencapai persetujuan bersama antara jawatankuasa dan pihak yang berkenaan berkaitan penzahiran maklumat atau keterangan.

2.7 Melibatkan diri sendiri dalam jenayah (*Self-incrimination*)

2.7.1 Seseorang saksi tidak boleh menolak untuk menjawab atas alasan bahawa jawapan kepada soalan itu akan melibatkannya dalam jenayah.⁴⁹

2.7.2 Walau bagaimanapun, satu jawapan yang diwajibkan ke atas seseorang saksi untuk diberikan di hadapan sesebuah jawatankuasa tidak boleh dijadikan asas untuk menahan atau mendakwa saksi itu atau digunakan sebagai bukti terhadap saksi itu dalam mana-mana prosiding jenayah, kecuali jika jawapan itu membentuk asas untuk prosiding sumpah palsu.⁵⁰

⁴⁹ Akta Keterangan 1950, s. 132(1) yang dibaca bersama-sama Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 21.

⁵⁰ Akta Keterangan 1950, s. 132(2) yang dibaca bersama-sama Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 21.

2.7.3 Seseorang pegawai awam yang percaya bahawa jawapan yang mungkin diwajibkan ke atasnya untuk diberikan berhubung perkara berkenaan itu di hadapan sesebuah jawatankuasa akan atau berkecenderungan untuk melibatkan dirinya dalam jenayah, maka pegawai awam itu perlu mendapatkan nasihat undang-undang sebelum hadir untuk memberi keterangan di hadapan jawatankuasa itu.

3 PERMULAAN KEPADA SIASATAN JAWATANKUASA

3.1 Peraturan am

3.1.1 Dalam menjalankan sesuatu siasatan ke atas perkara yang telah dirujuk kepada jawatankuasa oleh Dewan Rakyat⁵¹ atau diamanahkan kepadanya di bawah Peraturan-peraturan Mesyuarat, maka sesebuah jawatankuasa diberi kuasa nyata untuk memanggil saksi, dokumen dan kertas⁵² dan termasuk kuasa untuk menerima pandangan pakar dan representasi [lihat Bahagian 1.3, perenggan. 1.3.5].

3.1.2 Di bawah undang-undang, seseorang yang diperlukan untuk hadir atau memberi maklumat di hadapan sesebuah jawatankuasa boleh diarah untuk melakukannya melalui pengeluaran saman untuk hadir di bawah Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952.⁵³ Walau bagaimanapun, menurut amalan, seseorang itu akan diberikan surat terlebih dahulu oleh Setiausaha jawatankuasa untuk memanggilnya memberi keterangan atau mengemukakan dokumen (**Surat Panggilan**).

3.1.3 Adalah menjadi kewajipan ke atas mana-mana orang yang diperintahkan untuk hadir atau mengemukakan dokumen di hadapan sesebuah jawatankuasa mematuhi perintah itu, dan dalam melakukannya, hendaklah memberikan penzahiran penuh dan tepat [lihat Bahagian 2.1] melainkan satu pengecualian terpakai untuk penzahiran itu [lihat Bahagian 2.3 dan Bahagian 2.4]. Obligasi ini dikuatkuasakan melalui prosiding penghinaan [lihat Bahagian 5.2]. Mereka yang mengemukakan penzahiran maklumat penuh dan jujur kepada sesebuah jawatankuasa juga dilindungi melalui kekebalan am daripada tindakan undang-undang [lihat Bahagian 2.1 dan Bahagian 2.7].

3.2 Permintaan daripada jawatankuasa bagi keterangan dan representasi

Panggilan untuk menghadiri dan mengemukakan maklumat di hadapan sesebuah jawatankuasa

3.2.1 Panggilan kepada seseorang untuk menghadiri atau mengemukakan maklumat di hadapan sesebuah jawatankuasa dibuat melalui Surat Panggilan yang dikeluarkan melalui Setiausaha jawatankuasa.

3.2.2 Surat Panggilan boleh mengandungi satu atau lebih daripada permintaan berikut:

⁵¹ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 83(4).

⁵² Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 83(2).

⁵³ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, ss. 16 & 17 .

- a. permintaan untuk kehadiran seorang atau lebih pegawai awam ke sesuatu siasatan di hadapan sesebuah jawatankuasa; dan
- b. permintaan untuk pengemukakan representasi bertulis dan keterangan bagi perkara sesuatu siasatan.

3.2.3 Walaupun suatu Surat Panggilan boleh dialamatkan kepada mana-mana orang, namun surat itu kebiasaannya dialamatkan kepada salah seorang daripada yang berikut menurut keberkaitan:

- a. Menteri yang berkaitan; atau
- b. Ketua Setiausaha yang berkaitan dalam kementerian yang berkenaan atau ketua agensi yang berkenaan.

3.2.4 Surat Panggilan (atau Surat Panggilan susulan seperti yang diperlukan) boleh dikeluarkan kepada pegawai awam yang khusus secara terus di mana:

- a. pegawai awam itu sebelum ini telah hadir di hadapan sesebuah jawatankuasa berkaitan dengan perkara yang sedang dipertimbangkan; atau
- b. pegawai awam itu telah dikenal pasti oleh sesebuah jawatankuasa sebagai orang yang boleh membantu jawatankuasa itu dalam menetapkan fakta tentang sesuatu kejadian.

3.2.5 Surat Panggilan kebiasaannya akan mengandungi permintaan dan maklumat yang berikut:

- a. perkara yang disiasat di hadapan sesebuah jawatankuasa, dan tarikh, masa, tempat dan agenda untuk siasatan itu;
- b. permintaan kepada pegawai awam atau saksi untuk menghadiri siasatan itu di hadapan sesebuah jawatankuasa bagi mengemukakan keterangan dan menjawab soalan berhubung perkara dalam siasatan;
- c. permintaan kepada pegawai awam untuk mengemukakan atau menghantar representasi dan keterangan berhubung dengan perkara dalam siasatan secara bertulis;
- d. arahan am berkaitan cara dan format mengemukakan atau menghantar representasi dan keterangan di hadapan sesebuah jawatankuasa;
- e. keperluan untuk mengesahkan kehadiran dan menyediakan maklumat jawatan pegawai awam itu dan saksi lain yang menghadiri siasatan itu; dan

- f. maklumat pihak yang boleh dihubungi untuk setia sesebuah jawatankuasa jika penjelasan diperlukan.

Saman untuk menghadiri dan mengemukakan maklumat di hadapan sesebuah jawatankuasa

3.2.6 Pengeluaran saman kepada seorang pegawai awam di bawah seksyen 17 Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952 untuk menghadiri dan mengemukakan maklumat di hadapan sesebuah jawatankuasa adalah kejadian yang jarang berlaku. Saman akan dikeluarkan apabila telah berlaku kegagalan atau keengganan yang terdahulu untuk memberi maklum balas dengan lengkap dan betul terhadap suatu Surat Panggilan, atau apabila satu perintah rasmi dianggap wajar dalam keadaan itu.

3.2.7 Saman dikeluarkan oleh Setiausaha menurut arahan Yang di-Pertua atas kuasa Dewan Rakyat. Setiap saman akan menyatakan masa dan tempat untuk kehadiran orang itu dan dokumen yang perlu dikemukakan oleh mereka. Saman akan diserahkan kepada orang yang disebutkan dalam saman itu sama ada dengan menghantar saman itu kepada orang itu, atau meninggalkan satu salinan kepada orang dewasa di kediaman orang itu yang lazim atau terakhir diketahui di Malaysia.⁵⁴

3.3 Maklum balas kepada permintaan sesebuah jawatankuasa untuk keterangan dan representasi

3.3.1 Secara amnya, Menteri yang berkenaan atau Ketua Setiausaha kementerian di bawah kuasa Menteri itu adalah pihak untuk mengenal pasti dan memastikan orang yang paling sesuai untuk mengemukakan maklumat yang diminta oleh sesebuah jawatankuasa. Sebagai peraturan am, sesiapa yang mempunyai tanggungjawab terhadap, dan maklumat berkaitan yang berhubungan dengan perkara dalam siasatan itu perlulah dikenal pasti dan hadir di hadapan sesebuah jawatankuasa itu.

3.3.2 Saksi-saksi yang dipilih mestilah mempunyai pengetahuan dan kuasa yang secukupnya untuk memenuhi permintaan sesebuah jawatankuasa. Apabila sesebuah jawatankuasa menyiasat tentang suatu kejadian yang khusus dan keterangan dan representasi saksi-saksi tertentu diperlukan bagi membolehkan sesebuah jawatankuasa itu untuk memastikan fakta berkenaan kejadian itu, saksi-saksi itu hendaklah dikenal pasti dan bersedia untuk jawatankuasa. Di mana perkara di hadapan sesebuah jawatankuasa melibatkan kepentingan beberapa jabatan atau agensi, Setiausaha jawatankuasa perlulah dimaklumkan agar Setiausaha jawatankuasa boleh mengambil langkah-langkah yang diperlukan untuk mengatur saksi-saksi berkaitan daripada jabatan atau agensi itu untuk hadir jika diminta.

3.3.3 Apabila sesebuah jawatankuasa meminta secara khusus seseorang saksi untuk hadir dan saksi itu tiada, atau jabatan itu menganggap bahawa saksi lain lebih sesuai untuk

⁵⁴ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 17.

hadir bagi pihak saksi yang diminta, jawatankuasa itu perlulah dimaklumkan terlebih dahulu dan dikemukakan sebabnya.

3.3.4 Jika apa-apa maklumat atau keterangan yang diminta dalam Surat Panggilan mengandungi maklumat sulit yang mana penzahirannya disekat di bawah undang-undang kerahsiaan atau keselamatan negara, atau jika kelihatan daripada Surat Panggilan bahawa perkara dalam siasatan di hadapan sesebuah jawatankuasa boleh melibatkan maklumat atau keterangan yang disekat di bawah undang-undang keterangan yang dilindungi atau keselamatan negara, adalah disarankan agar pegawai awam berkenaan mengikut prosedur yang digariskan dalam Bahagian 2.6.

3.3.5 Surat Panggilan boleh mengandungi permintaan untuk menghantar representasi dan keterangan secara bertulis sebelum keterangan lisan diberikan di hadapan sesebuah jawatankuasa, atau Surat Panggilan boleh meminta hanya penghantaran representasi dan keterangan secara bertulis tanpa jemputan untuk memberi keterangan secara lisan. Dalam mana-mana hal yang berkenaan:

- a. hujahan bertulis hendaklah dihantar kepada Setiausaha jawatankuasa dalam tempoh yang ditetapkan;
- b. perenggan dan halaman dalam hujahan perlulah dinomborkan mengikut berturutan;
- c. disarankan supaya hujahan mengandungi ringkasan eksekutif bagi perkara utama yang dibuat dalam hujahan itu;
- d. hujahan perlulah dihantar dalam bentuk salinan lembut secara e-mel kepada alamat e-mel yang diberikan dalam Surat Panggilan. Salinan cetak hujahan juga perlulah dihantar ke alamat yang diberikan dalam Surat Panggilan itu; dan
- e. tambahan dan lampiran (*annexes and appendices*) boleh disertakan bersama-sama hujahan itu, tetapi tambahan dan lampiran itu perlulah dilampirkan dengan hujahan itu supaya gabungan itu terdiri daripada satu dokumen atau fail tunggal. Salinan lembut hujahan itu perlulah dalam format pdf. Jika apa-apa tambahan atau lampiran adalah dalam format audio atau video, boleh menghubungi Setiausaha untuk mendapatkan arahan selanjutnya.

3.3.6 Jika hujahan lisan keterangan itu di hadapan sesebuah jawatankuasa akan memerlukan peralatan teknikal khas, atau jika mana-mana saksi mempunyai keperluan yang tertentu, sebagai contoh, jika saksi itu mempunyai kekurangan keupayaan fizikal, atau memerlukan seseorang penterjemah atau jurubahasa, Setiausaha perlulah dimaklumkan terlebih dahulu akan tarikh kehadiran supaya ia boleh diaturkan.

3.3.7 Apabila menerima Surat Panggilan, mungkin terdapat keadaan di mana pegawai awam atau entiti kementerian yang diminta untuk hadir dan mengemukakan maklumat di hadapan sesebuah jawatankuasa, mempunyai sebab-sebab munasabah untuk menolak daripada melakukannya, sebagai contoh, di mana pegawai atau entiti berpandangan bahawa mereka bukanlah pihak yang sesuai untuk mengemukakan maklumat yang diminta oleh

jawatankuasa itu. Dalam hal ini, pegawai awam atau entiti perlu memaklumkan kepada jawatankuasa secara bertulis dan mengemukakan sebab-sebab mereka. Walau bagaimanapun, jika jawatankuasa tetap berpandangan bahawa pegawai awam atau entiti perlu menghadiri siasatan itu, maka pegawai atau entiti itu hendaklah hadir siasatan itu. Berhubungan dengan itu, perlu diingatkan bahawa sesebuah jawatankuasa mempunyai bidang kuasa luas untuk memanggil saksi hadir dan menjawab kepada soalan, yang mana kuasa ini boleh dikuatkuasakan menerusi prosiding penghinaan.

4 PENJALANAN PENDENGARAN JAWATANKUASA

4.1 Peraturan am

4.1.1 Jawatankuasa mempunyai kuasa untuk memanggil orang, atau meminta dokumen atau kertas.⁵⁵ Jawatankuasa juga mempunyai budi bicara untuk menyoal mana-mana saksi di bawah sumpah. Urusan mengangkat sumpah akan diuruskan oleh Yang di-Pertua atau Pengerusi sesebuah jawatankuasa atau seseorang yang dilantik khas untuk tujuan itu.⁵⁶

4.1.2 Jawatankuasa mempunyai budi bicara mutlak untuk menolak daripada mendengar keterangan seseorang saksi jika dianggap bahawa keterangan itu tidak berkenaan atau saksi tidak itu bekerjasama.⁵⁷

4.1.3 Mana-mana orang yang hak atau kepentingannya terkesan secara langsung oleh perkara dalam siasatan di hadapan sesebuah jawatankuasa boleh meminta kebenaran daripada jawatankuasa untuk hadir sendiri atau untuk diwakili oleh seorang peguam dalam siasatan itu.⁵⁸

4.1.4 Terdapat peruntukan yang melayakkan seseorang yang telah menjawab sepenuhnya dan sejujurnya apa-apa soalan yang dikemukakan kepadanya oleh sesebuah jawatankuasa dan jawatankuasa berpuas hati dengan jawapan itu bagi menerima sijil yang ditandatangani oleh Yang di-Pertua atau Pengerusi jawatankuasa itu dengan menyatakan bahawa seseorang itu diminta untuk menjawab, dan telah menjawab soalan-soalan itu.⁵⁹

4.1.5 Sesebuah jawatankuasa boleh bermesyuarat dan mengadakan siasatan walaupun Dewan Rakyat telah ditangguhkan.⁶⁰

4.2 Pembentangan keterangan dan proses menyoal saksi

4.2.1 Dalam perjalanan biasa prosiding, Pengerusi sesebuah jawatankuasa akan memulakan siasatan dengan membuat satu kenyataan yang meringkaskan tujuan siasatan dan memperkenalkan saksi-saksi yang hadir untuk memberi keterangan di hadapan jawatankuasa itu.

⁵⁵ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 83(2). Lihat juga: Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, ss. 16 & 17.

⁵⁶ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 18.

⁵⁷ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 83(11).

⁵⁸ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 83(7A).

⁵⁹ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 22.

⁶⁰ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 83(7).

4.2.2 Apabila soal-siasat bermula, ahli jawatankuasa akan mengambil giliran untuk mengemukakan soal kepada saksi, dan kebiasaannya dimulakan oleh Pengerusi. Dalam keadaan tertentu, saksi boleh dijemput untuk membuat satu kenyataan pembukaan sebelum soal siasat bermula. Jika soal siasat saksi itu tidak boleh diselesaikan dalam tempoh masa yang dijadualkan, soal siasat itu boleh ditunda dan disambung pada suatu tarikh lain.

4.2.3 Jika pegawai awam beranggapan bahawa beliau bukan orang yang sesuai untuk menjawab soal tertentu, atau beliau memerlukan masa untuk mempertimbangkan jawapannya atau mendapatkan nasihat, pegawai itu boleh mengemukakan permohonan kepada Pengerusi jawatankuasa itu. Walau bagaimanapun, jika jawatankuasa itu beranggapan bahawa soal yang telah ditanya kepada pegawai itu adalah wajar, pegawai itu perlu berusaha untuk menjawabnya.

4.2.4 Jika seseorang pegawai awam tidak mempunyai maklumat itu bersamanya untuk menjawab suatu soal dengan serta-merta, pegawai itu perlu mensyaratkan jawapan itu sewajarnya bagi mengelakkan daripada mengelirukan jawatankuasa, dan boleh mencadangkan untuk hadir semula di hadapan jawatankuasa pada tarikh lain dengan maklum balas tambahan sama ada secara bertulis atau hadir sendiri. Jawatankuasa itu akan menentukan sama ada untuk membenarkan saksi memberi maklum balas kemudian. Apa-apa maklum balas atau maklumat lanjutan perlu dikemukakan kepada jawatankuasa itu melalui Setiausaha seberapa segera yang boleh, tetapi dalam apa-apa hal tidak lewat daripada tarikh yang ditetapkan oleh jawatankuasa itu.

4.2.5 Di mana seorang pegawai awam menyedari tentang keperluan untuk memperbetulkan atau memperjelaskan representasi atau keterangan beliau selepas ia telah dikemukakan atau diserahkan kepada sesebuah jawatankuasa, pegawai itu perlu memaklumkan apa-apa pembetulan atau penjelasan kepada Setiausaha jawatankuasa seberapa segera yang boleh.

4.3 Akses kepada prosiding

4.3.1 Pendengaran dan siasatan jawatankuasa dijalankan secara prosiding tertutup. Walau bagaimanapun, setiap jawatankuasa mempunyai budi bicara, tertakluk kepada apa-apa had yang dikenakan oleh Dewan Rakyat untuk membuat panggilan awam untuk penghantaran hujahan kepada suatu siasatan, mengadakan prosiding dalam bentuk dialog awam atau melakukan lawatan atau pemeriksaan di lapangan, di mana jawatankuasa beranggapan perkara itu bermanfaat atau perlu dilakukan.

4.4 Penyiaran keterangan

4.4.1 Keterangan yang diberikan kepada jawatankuasa semasa sesuatu siasatan akan disiarkan dalam rekod rasmi prosiding jawatankuasa itu.

4.4.2 Lazimnya, keterangan seseorang saksi di hadapan sesebuah jawatankuasa akan direkodkan secara kata demi kata, dan salinan transkrip akan dihantar kepada saksi itu.⁶¹ Walau bagaimanapun, Pengerusi jawatankuasa mempunyai budi bicara untuk mengarahkan sebaliknya. Setiap saksi perlu memeriksa transkrip keterangan beliau untuk memastikan sama ada mana-mana kenyataan yang telah dibuat perlu diperbetulkan atau diperjelaskan. Seseorang saksi mempunyai masa tujuh hari untuk memaklumkan apa-apa pembetulan kepada Setiausaha jawatankuasa. Pengerusi jawatankuasa mempunyai budi bicara untuk sama ada untuk menerima pembetulan kepada transkrip itu sebelum ia disiarkan.⁶²

4.4.3 Apa-apa keterangan atau dokumen yang telah dibentangkan di hadapan sesebuah jawatankuasa tidak boleh disiarkan sehingga jawatankuasa itu telah membentangkan penyata di Dewan Rakyat⁶³ [lihat Bahagian 4.5].

4.5 Penyata Jawatankuasa

4.5.1 Setelah selesai sesuatu siasatan, jawatankuasa lazimnya akan mengeluarkan penyata yang mengandungi ringkasan keterangan yang dikemukakan di hadapan jawatankuasa, rumusan dan saranan jawatankuasa itu. Penyata itu biasanya akan dibentangkan di Dewan Rakyat oleh Pengerusi jawatankuasa. Lazimnya, jawatankuasa akan mengadakan sidang media untuk mengumumkan pembentangan penyata itu.

4.5.2 Penyata Jawatankuasa adalah sulit sehingga penyata itu dibentangkan di Dewan Rakyat⁶⁴ [lihat Bab 5].

⁶¹ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 83(10).

⁶² Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 83(10).

⁶³ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 85; Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, ss. 9(m) dan 23.

⁶⁴ Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 85; Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9(m) .

5 KERAHSIAAN DAN PENGHINAAN

5.1 Kerahsiaan prosiding jawatankuasa

5.1.1 Penylaran penyata jawatankuasa, atau apa-apa keterangan atau dokumen yang dibentangkan kepada sesebuah jawatankuasa, atau apa-apa petikan daripada bahan itu, sebelum jawatankuasa mengemukakan penyatanya kepada Dewan Rakyat berpotensi untuk menjadi satu kesalahan menghina Dewan Rakyat.⁶⁵

5.2 Kesalahan menghina Dewan Rakyat

5.2.1 Seksyen 9 Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952 menetapkan beberapa kesalahan yang mana seseorang boleh dihukum secara terus kerana menghina berhubung dengan kelakuan dalam prosiding jawatankuasa termasuk:

- a. tidak mematuhi suatu perintah daripada jawatankuasa atau Dewan Rakyat untuk hadir atau mengemukakan dokumen, melainkan pengecualian terhadap kehadiran atau pengemukakan itu adalah terpakai [lihat Bahagian 2.3 dan Bahagian 2.4];⁶⁶
- b. Enggan untuk diperiksa atau menjawab apa-apa soalan yang sah dan relevan yang dikemukakan oleh sesebuah jawatankuasa, melainkan pengecualian terhadap keengganan itu adalah terpakai [lihat Bahagian 2.3 dan Bahagian 2.4];⁶⁷
- c. mengganggu, mencegah, mengugut, memperdayakan atau dengan apa-apa cara mempengaruhi mana-mana saksi yang akan memberikan keterangan di hadapan sesebuah jawatankuasa;⁶⁸
- d. membentangkan apa-apa dokumen palsu, tidak benar, direka atau dipalsukan kepada jawatankuasa dengan niat untuk memperdayakan jawatankuasa itu;⁶⁹

⁶⁵ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9(m); Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 85.

⁶⁶ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9(a).

⁶⁷ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9(b).

⁶⁸ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9 (i) .

⁶⁹ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9(j).

- e. berdalih atau melakukan salah laku lain sebagai saksi di hadapan jawatankuasa;⁷⁰
- f. menyalurkan satu penyata sesebuah jawatankuasa atau apa-apa keterangan atau dokumen yang dibentangkan di hadapan sesebuah jawatankuasa (termasuk apa-apa petikan keterangan atau dokumen itu) sebelum jawatankuasa itu membentangkan penyatanya di Dewan Rakyat.⁷¹

5.2.2 Prosedur untuk mendakwa seseorang atas suatu kesalahan menghina yang berlaku semasa prosiding jawatankuasa memerlukan pembentangan suatu usul dan suatu keputusan oleh Dewan Rakyat. Dalam hal ini, Dewan Rakyat boleh menyerahkan perkara itu kepada Jawatankuasa Hak dan Kebebasan atau kepada sesebuah jawatankuasa yang dilantik khas untuk tujuan ini. Jawatankuasa tersebut akan menyiasat perkara itu dan melaporkan dapatannya kepada Dewan Rakyat berserta tindakan yang bersesuaian yang perlu diambil.⁷²

5.2.3 Kesalahan menghina Dewan Rakyat boleh dihukum dengan denda tidak melebihi RM1,000.00. Jika denda tidak dibayar, pesalah boleh diletakkan dalam tahanan sehingga denda itu dibayar atau sehingga Majlis dibubarkan atau diprorog (mana-mana yang terdahulu).⁷³

5.2.4 Dalam hal ini, Yang di-Pertua boleh, atas ketetapan Dewan Rakyat, mengeluarkan waran untuk penahan dan pemenjaraan seseorang yang didapati telah melakukan penghinaan di bawah seksyen 9 Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952 kepada sesiapa yang telah dihukum untuk membayar denda tetapi gagal membayarnya.⁷⁴ Seseorang yang dipertanggungjawabkan untuk melaksanakan waran itu mempunyai kuasa untuk memasuki dan melakukan carian di mana-mana premis untuk menahan seseorang yang dinyatakan dalam waran itu.⁷⁵ Seseorang yang telah didapati bersalah atas kesalahan menghina di bawah seksyen 9 tersebut dan yang telah gagal untuk membayar denda yang dikenakan ke atasnya dan yang kepadanya waran telah dikeluarkan oleh Yang di-Pertua, boleh sebagai tambahan, dijatuhkan hukuman penjara oleh Majlis bagi satu tempoh yang tidak melebihi 60 hari.⁷⁶

⁷⁰ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9(k)

⁷¹ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9(m).

⁷² Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat, SO 80& 80A.

⁷³ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 9.

⁷⁴ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 11.

⁷⁵ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, s. 15.

⁷⁶ Akta Majlis Parlimen (Keistimewaan dan Kuasa) 1952, ss. 9 dan 11 dibaca bersama-sama dengan s. 29.

**GIVING EVIDENCE TO SELECT COMMITTEES
OF THE DEWAN RAKYAT:
GUIDELINES FOR PUBLIC OFFICERS**

This guideline was produced by the National Democratic Institute and the Parliament of Malaysia in collaboration with the Attorney General's Chambers Malaysia, the Public Service Department, the Malaysia Office of the Chief Government Security Officer, and the Legal Affairs Division, Prime Minister's Department of Malaysia.

TABLE OF CONTENTS

1 INTRODUCTION	1
1.1 Application and scope of the Guidelines	1
1.2 Parliament and government accountability	1
1.3 Powers and functions of Dewan Rakyat select committees	3
 2 SCOPE AND NATURE OF EVIDENCE	 6
2.1 General principles	6
2.2 Privileged evidence and other restricted information	7
2.3 Affairs of state, public interest and official secrets	8
2.4 <i>Sub judice</i>	9
2.5 Personal data and privacy	9
2.6 Procedure for handling classified information before a committee	10
2.7 Self-incrimination	11
 3 PRELIMINARIES TO A COMMITTEE INQUIRY	 12
3.1 General rules	12
3.2 The request from the committee for evidence and representations	12
3.3 Responding to a committee's request for evidence and representations	14
 4 CONDUCT OF COMMITTEE HEARINGS	 16
4.1 General rules	16
4.2 Presentation of evidence and process of questioning witnesses	16
4.3 Accessibility of proceedings	17
4.4 Publication of evidence	17
4.5 Committee reports	18
 5 CONFIDENTIALITY AND CONTEMPT	 19
5.1 Confidentiality of committee proceedings	19
5.2 Offences in contempt of the Dewan Rakyat	19

1 INTRODUCTION

1.1 Application and scope of the Guidelines

1.1.1 These Guidelines are designed to provide clarification and guidance to public officers in their preparation and provision of information and evidence to select committees of the Dewan Rakyat. "Public officers" in this context include persons employed or appointed by the Government of Malaysia who undertake or perform duties within a government ministry, department or agency falling within the domain of public services as described under Article 132(1) of the Federal Constitution.

1.1.2 The Federal Constitution and various written laws and rules impose obligations on, and afford protections for, anyone who provides information to the Dewan Rakyat. These Guidelines explain these obligations and protections. These Guidelines also describe in general terms the vital processes relating to committee proceedings, responding to a committee's requests and providing representations and evidence before a committee.

1.1.3 Although these Guidelines are produced primarily for public officers, it is important to bear in mind that the Dewan Rakyat's powers and privileges apply equally to all persons. The purpose of these Guidelines is merely to provide clarification and guidance to a select group of individuals who, because of the nature of their duties and responsibilities and/or the statutory powers and discretion vested in them, are likely to be required to appear before Dewan Rakyat committees to represent or speak on behalf of any government ministry, department or agency, regarding the government's policies or programmes, or regarding the administration of public assets or federal resources.

1.2 Parliament and government accountability

1.2.1 Under the Federal Constitution, Malaysia is a constitutional democracy with power divided between different governing institutions. The three branches of government are the Executive,¹ the Legislature (or Parliament)² and the Judiciary.³ As a Federation of States, executive and legislative power in Malaysia is further distributed between the Federation, the States of Peninsular Malaysia, Sabah and Sarawak. The division of power is intended to preserve important democratic doctrines, namely:

¹ Federal Constitution, Art. 39.

² Federal Constitution, Art. 44.

³ Federal Constitution, Art. 121(1).

- **separation of powers and checks and balances**, which ensures that power is not concentrated in the hands of a single individual or branch of government, and excesses of power of one institution may be curbed by another; and
- **the rule of law**, which ensures that the system of law must be fair and that all individuals and institutions must obey, and have equal access to, the law.

1.2.2 Along with the Dewan Negara, the Dewan Rakyat's main functions are to enact laws, oversee the administration of government, and approve and oversee the allocation of the budget and public funds to the government. The Dewan Rakyat is the only body within the three principal arms of government whose members are elected by the Malaysian electorate. Therefore, the members of the Dewan Rakyat serve as the direct representatives of the Malaysian people in its government.

1.2.3 The fundamental principle of responsible government is embodied in the constitutional relationship between the Executive and Parliament, namely that those who exercise constitutional authority must be part of and responsible to Parliament. Under Article 43 of the Federal Constitution, the Prime Minister who is appointed by the Yang di-Pertuan Agong must be a Member of the Dewan Rakyat and must retain the confidence of a majority of its Members, while Cabinet Ministers appointed by the Yang di-Pertuan Agong on the advice of the Prime Minister must be either Members of the Dewan Rakyat or the Dewan Negara.⁴ Constitutionally, the Cabinet is collectively responsible to Parliament.⁵ Therefore, the powers of the Executive are exercised by Ministers who are in turn accountable to Parliament, as the government of the day must retain the confidence and support of the Dewan Rakyat. Ministers are answerable to the Dewan Rakyat for the policies, programmes and activities of the government.⁶

1.2.4 Ministerial functions and responsibilities are vested in Ministers through orders that are made by the Yang di-Pertuan Agong and gazetted from time to time under the Ministerial Functions Act 1969.⁷ Ministers bear overall responsibility for the execution and effectiveness of the policies of their respective ministries.⁸ Ministers are supported in the exercise of their functions by among others, public servants and other officials who fall within the description in paragraph 1.1.1 above. In particular, the Secretary-General of a ministry is tasked with the overall responsibility of achieving the aims and objectives of the ministry concerned. Secretaries-General are the principal advisers to their Ministers.⁹ They are the chief executives with regulatory and accounting authority over their respective ministries and agencies,¹⁰ and provide guidance and leadership in the development and execution of their ministry's policies and programmes.¹¹ Public servants and other related officials are accountable to their superiors and ultimately to the relevant Minister for the proper and

⁴ Federal Constitution, Arts. 43(2) & (4).

⁵ Federal Constitution, Art. 43(3).

⁶ See also the General Circular No. 2 of 1982 (*Pekeliling Am Bil. 2 Tahun 1982*), r. 6(a).

⁷ Ministerial Function Act 1969, ss. 2-4, read together with Federal Constitution, Art. 43(1).

⁸ See: General Circular No. 2 of 1982 (*Pekeliling Am Bil. 2 Tahun 1982*), r. 7 read together with rr. 4(a) & 6.

⁹ See: General Circular No. 2 of 1982 (*Pekeliling Am Bil. 2 Tahun 1982*), rr. 6(d), 7, 9, 10 & 11.

¹⁰ See: General Circular No. 2 of 1982 (*Pekeliling Am Bil. 2 Tahun 1982*), rr. 2, 4(d), 8, 10 & 11.

¹¹ See: General Circular No. 2 of 1982 (*Pekeliling Am Bil. 2 Tahun 1982*), rr. 7, 8, 9, 10 & 11.

competent execution of their duties in the administration of government policies, programmes, public assets and federal resources. Their accountability includes the obligation to provide full and accurate information to Parliament and its committees about the factual and technical background to such policies, programmes and administrative actions.

1.2.5 In discharging their constitutional powers and functions, the Members of the Dewan Rakyat have been accorded certain protections and privileges. Under Article 63(1) of the Federal Constitution, the validity of any proceedings in a House or any committee cannot be questioned in a court. Article 63(2) accords immunity from proceedings to any person in respect of anything said by him/her when taking part in any proceedings of the Dewan Rakyat or of its committees. However, this immunity does not extend to violations of the laws enacted by Parliament under Article 10(4) of the Constitution, or any provision of the Sedition Act 1948¹² or of the Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952 [Act 347] or the Standing Orders of the Dewan Rakyat (**Standing Orders**).

1.2.6 Parliament is constitutionally empowered to regulate its own procedures.¹³ In that regard, the powers and privileges of the Dewan Rakyat, its committees and its Members are enshrined primarily in the Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952 and in the Standing Orders.

1.3 Powers and functions of Dewan Rakyat select committees

1.3.1 There are different types of committees that are or may be established by the Dewan Rakyat, and they perform different functions.¹⁴ The Standing Orders establishes five **fixed (or standing) select committees**:

- a. the **Committee of Selection** comprises the Speaker of the Dewan Rakyat (**Speaker**) as Chair, and six other Members of the Dewan Rakyat elected by the Dewan Rakyat. Its primary function is to nominate members of other committees and to report these nominations to the Dewan Rakyat. It also deals with other matters referred to it by the Dewan Rakyat from time to time;¹⁵
- b. the **Standing Orders Committee** comprises the Speaker as Chair, and six other Members of the Dewan Rakyat nominated by the Committee of Selection. Any proposal to amend the Standing Orders must originate from, or be referred to, this committee, and the Dewan Rakyat will only deliberate on a proposed amendment to the Standing Orders once it receives the committee's report;¹⁶

¹² Federal Constitution, Arts. 63(4) & (5).

¹³ Federal Constitution, Art. 62(1).

¹⁴ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SOs 76-82.

¹⁵ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 76.

¹⁶ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 78.

- c. the **House Committee** comprises the Speaker as Chair, and six other Members of the Dewan Rakyat nominated by the Committee of Selection. It advises the Speaker on all matters connected with the comfort and convenience of, and services and amenities available to, Members of the Dewan Rakyat;¹⁷
- d. the **Committee of Privileges** comprises the Speaker as Chair, and six other Members of the Dewan Rakyat nominated by the Committee of Selection. Any matter that appears to affect the powers and privileges of the Dewan Rakyat are referred to this committee, which the committee will consider and report back to the Dewan Rakyat; and¹⁸
- e. the **Public Accounts Committee (PAC)** comprises a Chair, a Vice-Chair, and between six to twelve other Members of the Dewan Rakyat nominated by the Committee of Selection. A Minister cannot be a member of this committee. The PAC is broadly tasked with examining the accounts and appropriations of the Federal Government and other public authorities.¹⁹

1.3.2 Apart from the fixed select committees, the Dewan Rakyat also has the power to establish **special select committees** within the lifetime of each Parliament. The Dewan Rakyat determines a special select committee's tenure and the scope of the matters that are to be considered by the committee.²⁰ Members of a special select committee are nominated by the Committee of Selection.²¹ Generally, special select committees are established to scrutinise matters of policy and/or administration by the government, associated statutory authorities and other public bodies. Special select committees may also review bills, reports and matters referred to it by the Dewan Rakyat or a Minister. A special select committee set up to review a Bill can only deliberate the Bill committed to it and relevant amendments to that Bill.²² Each of the current special select committees of the Dewan Rakyat has a purview over different ministerial or thematic clusters.

1.3.3 The membership of every select committee must, as far as practicable, reflect the balance of the parties within the Dewan Rakyat.²³ Each select committee has a Chair. The Speaker is the Chair of all the fixed select committees except for the PAC. The Chair and Vice-Chair of the PAC are appointed by the Dewan Rakyat.²⁴ Special select committees have the power to elect their own Chairs, unless the Dewan Rakyat directs otherwise.²⁵

¹⁷ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 79.

¹⁸ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 80.

¹⁹ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 77.

²⁰ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SOs 81(1) & 83(4).

²¹ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 81(1).

²² Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 83(4).

²³ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 82(1).

²⁴ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 77(2).

²⁵ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 81(2).

1.3.4 The Secretary (or "Clerk") of the Dewan Rakyat (**Secretary**) also serves as secretary of the select committees of the Dewan Rakyat, unless another person is appointed by the Secretary to do so.²⁶

1.3.5 Committees of the House are entitled to exercise all or any of the powers delegated to them under the law. Special select committees, the PAC and the Committee of Privileges have the power to send for persons, documents or papers²⁷ in order to verify or ascertain any facts and matters relating to the subject of any inquiry before the committee.²⁸ The Committee of Selection, the Standing Orders Committee and the House Committee do not have the power to send for persons, documents or papers unless the Dewan Rakyat directs otherwise.²⁹ A committee that has the power to send for witnesses and documents can call witnesses to appear before it.³⁰ If necessary, witnesses can also be compelled to appear before a committee through the issuance of a summons.³¹ Committees also have the power to examine witnesses under oath.³²

1.3.6 Additionally, in relation to the PAC, government rules and regulations directly impose obligations on the public officers concerned to provide information to the PAC and facilitate its inquiries. In this regard, the Secretary-General of a ministry is its Regulatory Officer and Chief Accounting Officer and is responsible to the PAC over matters relating to the ministry's expenditure and accounts.³³

1.3.7 The privileges and powers of the Dewan Rakyat and its committees to compel the attendance of witnesses, the answering of questions and the production of evidence, are enforceable (among others) by the Dewan Rakyat through contempt proceedings.³⁴

²⁶ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 83(8).

²⁷ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SOs 83(2), 77(5) & 80(3).

²⁸ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 18.

²⁹ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SOs 76(2), 78(1) & 79(1).

³⁰ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 83(2).

³¹ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, ss. 16 & 17.

³² Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 18.

³³ General Circular No. 2 of 1982 (*Pekeliling Am Bil. 2 Tahun 1982*), rr. 8 & 11(b); Treasury Instructions (*Arahan Perbendaharaan*), 304(b).

³⁴ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9.

2 SCOPE AND NATURE OF EVIDENCE

2.1 General principles

Obligation to provide full and accurate disclosure

2.1.1 Just as public officers are obligated to convey information truthfully to their Ministers, they are equally obligated, on the Ministers' behalf, to convey information truthfully to Parliament; that is, information which they may properly convey within the limitations imposed by law. This duty extends to those who are directly or indirectly employed or appointed by the government to statutory authorities, or to government-linked investment or commercial enterprises, where Parliament is empowered to require these entities to report to it through the Minister concerned, in particular where the entity draws on federal revenues or exerts control over public assets or utilities.

2.1.2 This duty to provide full disclosure before a committee is enforceable by law, through for example, the ability of a committee to require public officers to provide information and evidence under oath.³⁵ The law also makes it an offence punishable as contempt of the Dewan Rakyat for any person to disobey an order to attend or produce papers, books, records or other documents before a committee,³⁶ or to refuse to answer lawful and relevant questions put by a committee,³⁷ unless the law clearly exempts the information or evidence from being adduced [see [Section 2.3](#) and [Section 2.4](#)].

2.1.3 It is the duty of any person who appears before a committee not simply to provide full disclosure but also to provide honest and accurate information to the best of his/her ability. This duty is underpinned by the fact that the presentation of any false, untrue, fabricated or falsified document to a committee with intent to deceive a committee is an offence punishable as contempt of the Dewan Rakyat.³⁸ Furthermore, any witness who prevaricates or misconducts themselves before a committee is also liable for contempt.³⁹

2.1.4 In addition, any person who wilfully and corruptly gives a false answer to any material question posed by the committee relating to the subject of its inquiry (whether or not the examination is conducted under oath or affirmation) will be guilty of the offence of giving false evidence, and liable on conviction to the penalties under section 193 of the Penal Code.⁴⁰

Parliamentary privilege and the protection of freedom of speech

³⁵ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, ss. 16 & 18.

³⁶ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9(a).

³⁷ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9(b).

³⁸ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9(j).

³⁹ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9(k).

⁴⁰ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 20.

2.1.5 The law not only imposes obligations, but also protects a person's ability to provide full and accurate information before a committee. Any person who participates in proceedings before a committee shall not be liable to be questioned in any court on the evidence he/she gives to such a committee. This is because the freedom of speech and debate in Parliament, including in its committees, is protected by parliamentary privilege.⁴¹ This immunity covers statements and evidence provided directly to a committee. It also extends to representations submitted to the Secretary for the committee's consideration and in response to the committee's invitation to provide such representations, whether or not the person making and submitting the representations proceeds to give evidence in person before the committee.

2.1.6 Therefore, witnesses before a select committee, including public officers, can provide information and evidence without fear of external consequences. Public officers who provide evidence before a select committee are protected by parliamentary privilege and must not be penalised for giving evidence. Any act or attempt to tamper with, deter, threaten, beguile or unduly influence any witness with regard to the evidence to be given before a committee may amount to an offence of contempt⁴² [see [Section 5.2](#)].

2.2 Privileged evidence and other restricted information

2.2.1 Notwithstanding the general duty to provide full and accurate disclosure before a committee, public officers should be mindful of their obligation as public servants not to adduce information and documents the disclosure of which is restricted under secrecy and national security laws, without first obtaining the approval and consent of the competent authority. In that regard, the rules relating to privileged evidence in the Evidence Act 1950 [Act 56] apply in the case of evidence given before a committee⁴³ [see [Section 2.3](#) and [Section 2.7](#) below].

2.2.2 It is to the benefit of the committees in carrying out their role of scrutinising government policies and programmes, and to the benefit of the government in demonstrating transparency and accountability of its actions and decisions, for public officers to make all information available to the committee as far as reasonably possible.

2.2.3 Depending on the circumstances of each case, disclosure of classified or restricted information may be done under certain conditions. It is important that any conditions restricting disclosure and access to information should be reasonable and agreed upon by the committee, bearing in mind that the Dewan Rakyat and its committees (where they are so authorised) have broad powers to compel the compliance of witnesses and the production of documents, and to restrict or permit publication of evidence received in the course of its proceedings.

⁴¹ Federal Constitution, Arts. 63(1) & (2); See also Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 3.

⁴² Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9(i).

⁴³ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 21.

2.3 Affairs of state, public interest and official secrets

Affairs of state [section 123, Evidence Act 1950]

2.3.1 Under section 123 of the Evidence Act 1950, unpublished official records relating to affairs of state are protected information; however, they may be disclosed with the permission of the appropriate head of department, subject at all times to the overall control of the Minister or Chief Minister concerned.⁴⁴

2.3.2 Therefore, where information that has been requested by a committee or is otherwise relevant to the subject of the committee's inquiry is contained in an unpublished official record relating to affairs of state, the public officer from whom the information is sought must promptly inform the committee, and seek permission from the head of the department concerned to disclose the document or information to the committee. Further details of the procedure that should be adopted for the handling of such evidence is set out in Section 2.6 below.

Public interest [section 124, Evidence Act 1950]

2.3.3 The law also protects a public officer from being compelled to disclose communications made to him/her in official confidence if he/she considers that the public interest would suffer by the disclosure. However, the head of department of the officer concerned has the power to certify in writing whether or not the disclosure of the communications would be detrimental to the public interest. If the disclosure is certified not to be prejudicial to the public interest, the officer must disclose the communications.⁴⁵

2.3.4 Therefore, where information that has been requested by a committee or is otherwise relevant to the subject of the committee's inquiry includes communications made to a public officer in official confidence, and if he/she considers that disclosing the communications would be detrimental to the public interest, the witness must promptly inform the committee, and should seek certification from the head of the department concerned on whether or not the disclosure would be prejudicial to the public interest. Further details of the procedure that should be adopted for the handling of such evidence is set out in Section 2.6 below.

Official secrets

2.3.5 Under the Official Secrets Act 1972 [Act 88], restrictions are imposed on who can have access to documents, information and material classified as an "official secret" under the Act.⁴⁶ Approval or declassification of the documents by the Minister concerned, or by the official empowered under the Act, would be required before access to such documents (or to

⁴⁴ Evidence Act 1950, s. 123 read together with Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 21.

⁴⁵ Evidence Act 1950, s. 124 read together with Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 21.

⁴⁶ Official Secrets Act 1972, s. 2 (the definition of "official secret" and related terms).

the information derived from those documents) can be given to a person without the appropriate security approval or authority.⁴⁷

2.3.6 Therefore, where a document, information or material that has been requested by a committee or is otherwise relevant to the subject of the committee's inquiry is classified as an "official secret" under the Act, the committee should be promptly informed, and declassification of, or approval to disclose, the document should be sought from the Minister concerned or from the official empowered under the Act. Further details of the procedure that should be adopted for the handling of such evidence is set out in Section 2.6 below.

2.4 Sub judice

2.4.1 The principle of *sub judice* may apply to a committee's proceedings. Where the subject of an inquiry before a committee may refer to or involve legal cases that are pending adjudication before the courts, the public officer concerned should inform the committee (through the Secretary of the committee).

2.5 Personal data and privacy

2.5.1 Where information provided to a committee contains or may contain personal or confidential data as defined under the Personal Data Protection Act 2010 (PDPA) [Act 709] or under any other laws relating to privacy or confidential information, the public officer adducing the information should inform the committee before the information is disclosed.

2.5.2 Notwithstanding this, the Dewan Rakyat and its committees are empowered to restrict or permit publication and disclosure of information and evidence received in the course of its proceedings. In addition, where a person ordered to attend or produce documents before a committee refuses to answer any question or produce any document on the ground that the same is of a private nature and does not affect the subject of the enquiry, the Chair of the committee may report this to the Dewan Rakyat, and the Dewan Rakyat can either excuse the answering of the question or the production of the document, or issue an order requiring the person to answer the question or produce the document.⁴⁸

⁴⁷ Official Secrets Act 1972, ss. 2B & 2C.

⁴⁸ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 19.

2.6 Procedure for handling classified information before a committee

2.6.1 Where information or evidence that is requested by the committee or that is relevant to the subject matter of the inquiry before the committee contains classified information the disclosure of which is restricted under privileged evidence or national security laws including but not limited to the following:

- a. section 123 of the Evidence Act 1950;
- b. section 124 of the Evidence Act 1950; and
- c. the Official Secrets Act 1972,

the public officer concerned should promptly take all necessary steps in accordance with existing laws and regulations to seek approval, permission, certification or declassification (as the case may be) from the designated authority concerned to enable the disclosure of the information or evidence to the committee.

2.6.2 In so doing, the public officer should keep the committee informed in a timely manner about:

- a. the nature of the legal restrictions imposed on disclosure of the said information or evidence;
- b. whether, and if so what steps have been taken to seek approval, permission, certification or declassification (as the case may be) from the designated authority concerned to enable the information or evidence to be disclosed to the committee;
- c. whether or not such approval, permission, certification or declassification has been granted, and if not granted the reasons for the rejection; and
- d. whether any conditions have been required to be imposed relating to the disclosure of the information or evidence.

2.6.3 Notwithstanding the actions described in paragraphs 2.6.1 and 2.6.2 above or their outcomes, the Dewan Rakyat and its committees have the authority to summon the relevant parties or to otherwise take action in order to ascertain the relevant facts and circumstances, and to obtain access to relevant information or evidence. However, the preference is to achieve a mutual agreement between the committee and the parties concerned regarding the disclosure of information or evidence.

2.7 Self-Incrimination

2.7.1 A witness cannot refuse to answer a question on the grounds that the answer will incriminate him/her.⁴⁹

2.7.2 However, an answer which a witness is compelled to provide before a committee cannot be the basis to arrest or prosecute the witness or used as proof against the witness in any criminal proceedings, except where the answer forms the basis for proceedings for perjury.⁵⁰

2.7.3 A public officer who believes that the answers he/she may be compelled to provide on the matter in issue before a committee will or may tend to incriminate him/her should seek legal advice before appearing to give evidence before the committee.

⁴⁹ Evidence Act 1950, s. 132(1) read with Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 21.

⁵⁰ Evidence Act 1950, s. 132(2) read with Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 21.

3 PRELIMINARIES TO A COMMITTEE INQUIRY

3.1 General rules

3.1.1 In conducting an inquiry over the matters that have been referred to it by the Dewan Rakyat⁵¹ or entrusted to it under the Standing Orders, a committee is granted express power to call for witnesses, documents and papers⁵² and this includes the power to receive expert opinion and representations [see Section 1.3, para. 1.3.5].

3.1.2 Under the law, a person required to attend or produce information before a committee can be ordered to do so through the issuance of a summons under the Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952.⁵³ In practice however, a person is first issued a letter by the Secretary of the committee calling him/her to give evidence or produce documents (**Call Letter**).

3.1.3 It is incumbent on any person who is ordered to attend or produce documents before a committee to obey the order, and in doing so, provide full and accurate disclosure [see Section 2.1] unless an exception to such disclosure applies [see Section 2.3 and Section 2.4]. These obligations are enforceable through contempt proceedings [see Section 5.2]. Those who provide full and frank disclosure of information to a committee are also protected through a general immunity from legal action [see Section 2.1 and Section 2.7].

3.2 The request from the committee for evidence and representations

The call to attend and produce information before a committee

3.2.1 A call to a person to attend or produce information before a committee is made by a Call Letter issued through the Secretary of the committee.

3.2.2 A Call Letter may contain one or more of the following requests:

- a. a request for one or more public officers' attendance to an inquiry before the committee; and

⁵¹ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 83(4).

⁵² Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 83(2).

⁵³ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, ss. 16 & 17.

- b. a request for the provision of written representations and evidence on the subject of the Inquiry.

3.2.3 While a Call Letter may be addressed to any person, it is ordinarily addressed to one of the following according to relevance:

- a. the relevant Minister; or
- b. the relevant Secretary-General of the ministry concerned or the head of the agency concerned.

3.2.4 A Call Letter (or follow up Call Letter as the case may be) may be issued directly to a specific public officer where:

- a. the public officer had previously appeared before the committee in relation to the matter being considered; or
- b. the public officer has been identified by a committee as a person who could assist the committee in establishing facts about a particular event.

3.2.5 A Call Letter will ordinarily contain the following requests and information:

- a. the subject matter of the inquiry before the committee, and the date, time, venue and agenda for the inquiry;
- b. a request to the public officer or witnesses to attend the inquiry before the committee in order to produce evidence and answer questions pertaining to the subject matter of the inquiry;
- c. a request to the public officer to present or submit representations and evidence pertaining to the subject matter of the inquiry in written form;
- d. general directions relating to the manner and format of presenting or submitting representations and evidence before the committee;
- e. a requirement to confirm the attendance and provide designation details of the public officers and other witnesses attending the inquiry; and
- f. contact details for the committee secretariat should clarification be required.

A summons to attend and produce information before a committee

3.2.6 The issuance of a summons to a public officer under Section 17 of the Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952 to attend and produce information before a

committee is a rare occurrence. A summons will be issued when there has been a prior failure or refusal to fully and properly respond to a Call Letter, or when a formal order is deemed appropriate in the circumstances.

3.2.7 A summons is issued by the Secretary at the direction of the Speaker on the authority of the Dewan Rakyat. Every summons will state the time and place for the person's attendance and the documents he/she is required to produce. The summons will be served on the person mentioned in it either by delivering it to the person, or leaving a copy with an adult person at the person's usual or last known residence in Malaysia.⁵⁴

3.3 Responding to a committee's request for evidence and representations

3.3.1 Generally, it is for the Minister concerned, or the Secretary-General of the ministry under the Minister's authority, to identify and secure the persons most appropriate to provide the information sought by the committee. As a general rule, the persons with responsibility over, and relevant information regarding, the subject matter of the inquiry should be identified and appear before the committee.

3.3.2 The witnesses selected must have sufficient knowledge and authority to be able to satisfy the committee's requirements. When a committee is inquiring into a particular event and the evidence and representations of individual witnesses are required to allow the committee to ascertain the facts surrounding the event, those witnesses should be identified and made available to the committee. Where the matter before the committee involves the interests of several departments or agencies, the Secretary of the committee should be informed so that the Secretary of the committee can take the necessary measures to arrange for the relevant witnesses from those departments or agencies to appear if required.

3.3.3 When a committee specifically requests a witness to appear and the witness is unavailable or the department considers it more appropriate that another witness appear in his/her place, the committee should be informed in advance and the reasons given.

3.3.4 If any information or evidence requested in the Call Letter contains classified information the disclosure of which is restricted under secrecy or national security laws, or if it appears from the Call Letter that the subject matter of the inquiry before the committee may involve information or evidence that is restricted under privileged evidence or national security laws, it is recommended that the public officer concerned follow the procedure outlined in Section 2.6.

3.3.5 A Call Letter may contain a request to submit representations and evidence in written form ahead of oral evidence before the committee, or a Call Letter may only request the

⁵⁴ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 17.

submission of representations and evidence in written form without an invitation to provide oral evidence. In either case:

- a. the written submission must be submitted to the Secretary of the committee within the prescribed deadline;
- b. the paragraphs and pages in a submission should be sequentially numbered;
- c. it is recommended that the submission include an executive summary of the main points made in the submission;
- d. the submission should be submitted in softcopy by email to the email address provided in the Call Letter. A hardcopy of the submission should also be sent to the address provided in the Call Letter: and
- e. annexes and appendices may be included with the submission, but such annexes and appendices must be attached to the submission so that the entirety comprises a single document or file. The softcopy of the submission should be in pdf format. If any annexes or appendices are in audio or video format, contact the Secretary to obtain further directions.

3.3.6 If the oral submission of evidence before the committee will require special technical equipment, or if any witness has a particular requirement, for example, if he/she has a physical disability, or is in need of a translator or interpreter, the Secretary should be informed in advance of the date of attendance so that arrangements can be made.

3.3.7 On receiving a Call Letter, there may be occasions where the public officer or ministerial entity that is requested to attend and provide information before a committee may have reasonable grounds to decline to do so, for example, where the officer or entity is of the view that they are not the appropriate party to provide the information sought by the committee. In such cases, the public officer or entity must inform the committee in writing and provide their reasons. However, if the committee remains of the view that the public officer or entity should attend the inquiry, then the officer or entity shall attend the inquiry. In that regard, it is important to bear in mind that the committee has broad powers to summon the attendance of witnesses and the answering of questions, which powers are enforceable through contempt proceedings.

4 CONDUCT OF COMMITTEE HEARINGS

4.1 General rules

4.1.1 Committees have the power to send for persons, documents or papers.⁵⁵ Committees also have a discretion to examine any witness under oath. The oath will be administered by the Speaker or Chair of the committee or a person specially appointed for that purpose.⁵⁶

4.1.2 It is wholly within a committee's discretion to refuse to hear a witness if it deems that the evidence is irrelevant or the witness is recalcitrant.⁵⁷

4.1.3 Any person whose rights or interests are directly affected by the matter under enquiry before a committee may ask for permission from the committee to appear in person or to be represented by a counsel at the enquiry.⁵⁸

4.1.4 There is a provision that entitles a person who has fully and faithfully answered any questions put to him/her by a committee to its satisfaction to receive a certificate signed by the Speaker or Chair of the committee stating that he/she was required to answer, and did so answer, such questions.⁵⁹

4.1.5 A committee may meet and hold inquiries even when the Dewan Rakyat is in adjournment.⁶⁰

4.2 Presentation of evidence and process of questioning witnesses

4.2.1 In the ordinary course of proceedings, the Chair of the committee will begin the inquiry by making a statement summarising the purpose of the inquiry and introducing the witnesses who are present to give evidence before the committee.

4.2.2 Once the examination commences, the members of the committee will take turns to put questions to the witness, normally beginning with the Chair. In certain circumstances, the witness may be invited to make an opening statement before questioning commences. If the

⁵⁵ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 83(2). See also: Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, ss. 16 & 17.

⁵⁶ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 18.

⁵⁷ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 83(11).

⁵⁸ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 83(7A).

⁵⁹ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 22.

⁶⁰ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 83(7).

questioning of the witness cannot be completed within the time scheduled, the examination of the witness may be postponed and continued on another date.

4.2.3 If a public officer considers that he/she is not the appropriate person to answer a particular question, or if he/she would like time to consider the answer or seek advice, the officer may make the request to the Chair of the committee. However, if the committee considers that the question was properly posed to the officer, he/she must attempt to answer it.

4.2.4 If a public officer does not have the information at hand to answer a question immediately, he/she should qualify the answer as necessary to avoid misleading the committee, and may offer to come back to the committee on another date with an additional response either in writing or in person. The committee will decide whether to allow the witness to provide a delayed response. Any further response or information must be provided to the committee through the Secretary at the earliest possible opportunity, but in any event no later than the date set by the committee.

4.2.5 Where a public officer becomes aware of the need to correct or clarify his/her representations or evidence after they have been presented or submitted to a committee, he/she should communicate any corrections or clarifications to the Secretary of the committee at the earliest opportunity.

4.3 Accessibility of proceedings

4.3.1 Committee hearings and inquiries are conducted as closed proceedings. However, it is within the discretion of each committee, subject to any limitations imposed by the Dewan Rakyat, to make a general call for submissions to an inquiry, hold Town Hall style meeting(s) or conduct field visits or inspections, where the committee deems it beneficial or necessary to do so.

4.4 Publication of evidence

4.4.1 Evidence provided to committees during an inquiry are published in the committee's official record of proceedings.

4.4.2 Ordinarily, the evidence of a witness before a committee will be recorded verbatim, and a copy of the transcript will be sent to the witness.⁶¹ However, the Chair of the committee has a discretion to order to the contrary. Every witness should examine the transcript of his/her evidence to ascertain whether any statements made need to be corrected or clarified. A

⁶¹ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 83(10).

witness has seven days to communicate any corrections to the Secretary of the committee. It is at the discretion of the Chair of the committee whether to accept any such corrections to the transcript before it is published.⁶²

4.4.3 Any evidence or document that has been presented to a committee shall not be published until the committee has presented its report to the Dewan Rakyat⁶³ [see Section 4.5].

4.5 Committee reports

4.5.1 Upon the completion of an inquiry, a committee will ordinarily produce a report containing a summary of the evidence produced before the committee, and the committee's conclusions and recommendations. The report is normally presented or tabled to the Dewan Rakyat by the Chair of the committee. It is common for committees to hold press conferences to announce the tabling of a report.

4.5.2 Committee reports are treated as confidential until they are presented to the Dewan Rakyat⁶⁴ [see Chapter 5].

⁶² Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 83(10).

⁶³ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 85; Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, ss. 9(m) & 23.

⁶⁴ Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 85; Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9(m).

5 CONFIDENTIALITY AND CONTEMPT

5.1 Confidentiality of committee proceedings

5.1.1 The publication of a committee's report, or of any evidence or documents presented to a committee, or any extracts from such materials, before the committee has presented its report to the Dewan Rakyat is potentially an offence of contempt of the Dewan Rakyat.⁶⁵

5.2 Offences in contempt of the Dewan Rakyat

5.2.1 Section 9 of the Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952 sets out several offences for which a person may be summarily punished for contempt in relation to the conduct of committee proceedings, including:

- a. disobeying an order by a committee or the Dewan Rakyat to attend or produce documents, unless an exception to such attendance or production applies [see Section 2.3 and Section 2.4];⁶⁶
- b. refusing to be examined or answer lawful and relevant questions by a committee, unless an exception to such examination applies [see Section 2.3 and Section 2.4];⁶⁷
- c. tampering with, deterring, threatening, beguiling, or in any way unduly influencing any witness who may give evidence before a committee;⁶⁸
- d. presenting any false, untrue, fabricated or falsified document to a committee with the intent to deceive the committee;⁶⁹
- e. prevaricating or committing other misconduct as a witness before a committee;⁷⁰

⁶⁵ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9(m); Standing Orders of the Dewan Rakyat, SO 85.

⁶⁶ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9(a).

⁶⁷ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9(b).

⁶⁸ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9(i).

⁶⁹ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9(j).

⁷⁰ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9(k).

- f. publishing a report of a committee or any evidence or documents presented to a committee (including any extracts of such evidence or documents) before the committee has presented its report to the Dewan Rakyat.⁷¹

5.2.2 The procedure to cite a person for contempt for an offence that takes place during committee proceedings requires the tabling of a motion and a resolution by the Dewan Rakyat. In that regard, the Dewan Rakyat may refer the matter to the Committee of Privileges or to a specially constituted committee for this purpose. Such a committee will enquire into the matter and report its findings to the Dewan Rakyat along with the appropriate action to be taken.⁷²

5.2.3 Contempt of the Dewan Rakyat is punishable by a fine not exceeding RM1,000.00. If the fine is not paid, the offender may be taken into custody until the fine is paid or until the House is dissolved or prorogued (whichever is earlier).⁷³

5.2.4 In that regard, the Speaker may, on a resolution of the House, issue a warrant for the apprehension and imprisonment of a person found to have committed contempt under section 9 of the Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952 who have been sentenced to pay a fine, fails to do so.⁷⁴ A person charged with the execution of such a warrant has the power to enter and search any premises to apprehend the person against whom the warrant is issued.⁷⁵ A person who is found guilty of contempt under the said section 9 and who has failed to pay the fine imposed on him/her and against whom a warrant has been issued by the Speaker, may, in addition, be sentenced by the House to imprisonment for a period not exceeding 60 days.⁷⁶

⁷¹ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9(m).

⁷² Standing Orders of the Dewan Rakyat, SOs 80 & 80A.

⁷³ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 9.

⁷⁴ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 11.

⁷⁵ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, s. 15.

⁷⁶ Houses of Parliament (Privileges and Powers) Act 1952, ss. 9 and 11 read together with s. 29.